

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Santa Maria Capua Vetere (Włochy) w dniu 16 października 2015 r. – postępowanie karne przeciwko Angeli Manzo

(Sprawa C-542/15)

(2016/C 016/22)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale di Santa Maria Capua Vetere

Strony w postępowaniu głównym

Angela Manzo

Pytania prejudycjalne

- 1) „Czy art. 49 i [56] TFUE oraz zasady równego traktowania i skuteczności należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisom krajowym w dziedzinie gier hazardowych, które w celu udzielenia koncesji przewidują ogłoszenie nowego przetargu (na zasadach unormowanych w art. [10 ust. 9]g ustawy nr 44 z dnia 26.4.2012 r.) zawierającego postanowienia o wykluczeniu z przetargu ze względu na niespełnienie warunku zdolności ekonomiczno-finansowej, ponieważ nie przewidują kryteriów innych niż dwie referencje bankowe pochodzące od dwóch różnych instytucji finansowych?
- 2) Czy art 47 dyrektywy 2004/18/WE ⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on przepisom krajowym dotyczącym gier hazardowych, które w celu udzielenia koncesji przewidują ogłoszenie nowego przetargu (na zasadach unormowanych w art. [10 ust. 9]g ustawy nr 44 z dnia 26.4.2012 r.) [zawierającego postanowienia o wykluczeniu z przetargu ze względu na niespełnienie warunku] zdolności ekonomiczno-finansowej, ponieważ nie przewidują alternatywnych dokumentów i możliwości, takich jak przewidziane w prawie [ponad]narodowym?
- 3) Czy art. 49 i [56] TFUE sprzeciwiają się przepisom krajowym, które faktycznie uniemożliwiają wszelką działalność transgraniczną w sektorze gier, niezależnie od formy w jakiej działalność ta jest prowadzona w szczególności (zgodnie z brzmieniem wyroku Biasci i in., C-660/11 i C-8/12, EU:C:2013:550) w przypadkach, gdy pośrednicy przedsiębiorstwa działający na terytorium kraju zostają poddani fizycznej kontroli służącej celom bezpieczeństwa publicznego?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (Dz.U. L 134, s. 114).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja) w dniu 19 października 2015 r. – Association nationale des opérateurs détaillants en énergie (ANODE)/Premier ministre, Ministre de l'Écologie, du Développement durable et de l'Énergie

(Sprawa C-543/15)

(2016/C 016/23)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Association nationale des opérateurs détaillants en énergie (ANODE)

Strona pozwana: Premier ministre, Ministre de l'Écologie, du Développement durable et de l'Énergie

Pytania prejudycjalne

Czy art. 34 i 36 traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one mechanizmowi zdolności w sektorze energii elektrycznej takiemu jak mechanizm sporny w postępowaniu głównym, w szczególności opisany w pkt 1, 15 i 17 do 19 niniejszego postanowienia?

W szczególności:

- a) Chociaż mechanizm wynagradza zdolności jedynie w zależności od ich dostępności, a nie ich rzeczywistej produkcji, oraz wobec uwzględnienia skutków wzajemnych połączeń przy określaniu obowiązków dostawców, osłabiającego związek przyczynowy pomiędzy wykluczeniem z mechanizmu zagranicznych zdolności, dokonany przez dekret, a skutkiem ograniczającym dla transgranicznej wymiany handlowej energii elektrycznej, który może z niego wynikać dla wyboru w zakresie alokacji środków inwestorów i wyboru sposobów zaopatrzenia przez dostawców, to czy art. 34 traktatu należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on takiemu wykluczającemu środkowi?
- b) Przy uwzględnieniu rozwoju europejskich ram prawnych regulujących rynek wewnętrzny energii elektrycznej, czy cel bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej ludności państwa członkowskiego może być objęty pojęciem bezpieczeństwa publicznego przewidzianym w art. 36 traktatu?
- c) Przy uwzględnieniu w szczególności marginesu oceny pozostawionego państwom członkowskim co do definiowania własnych polityk zapewniających bezpieczeństwo dostaw energii elektrycznej, jakie kryteria pozwalają zweryfikować, czy rynkowy i zdecentralizowany mechanizm zdolności, z którego w obecnym stanie europejskiego rynku energii elektrycznej wynika środek wykluczenia zagranicznych zdolności zrekomensowany przez uwzględnienie wzajemnych połączeń przy ustalaniu obowiązków dostawców, może spełnić warunek proporcjonalności wymagany dla stosowania art. 36 traktatu?

Skarga wniesiona w dniu 16 października 2015 r. – Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej

(Sprawa C-545/15)

(2016/C 016/24)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (Przedstawiciele: M. Heller, K. Herrmann, i E. Sanfrutos Cano, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie przyjmując i nie wprowadzając w życie przepisów ustawodawczych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2012/19/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (¹) a, w każdym razie, nie informując Komisji o takich przepisach, Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art.24 ust.1 tejsze dyrektywy.
- o nałożenie na Rzeczpospolitą Polskę zgodnie z art. 260 ust. 3 TFUE okresowej kary pieniężnej za uchybienie obowiązkowi poinformowania o środkach transpozycji dyrektywy 2012/19/UE o dziennej stawce w wysokości 71 610 EUR naliczanej od dnia ogłoszenia wyroku w niniejszej sprawie;
- obciążenie Rzeczypospolitej Polskiej kosztami postępowania.